

Μητροπολίτης Ἡρακλείας καὶ Ραιδεστοῦ

Ιω. Χρ. Χατζηιωάννου
 Πανεπιστημίου
 τ. Σ. 1. 60

Μητ' Ἰωάννου

Ἐγεννήθη ἐν Κουμβάφ τῆς Νομαρχίας Ραιδεστοῦ τῇ 24ῃ Ἰανουαρίου 1844. Προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μητροπολίτου Σηλυβρίας Μελετίου τοῦ Θεσσαλονικέως καὶ μετὰ ταῦτα Σερρῶν, παρ' οὗ καὶ ἐχειροτονήθη διάκονος τῇ 26ῃ Φεβρουαρίου 1862. Ἐμαθήτευσεν εἰς Ἰ. Πανταζίδην διευθυντὴν σχολῶν Σερρῶν καὶ μετὰ ταῦτα καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του ἐν τῇ Ριζαρείῳ σχολῇ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῆς νύμφης βασιλίσσης Ὀλγας καὶ εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ διαδόχου τότε Κωνσταντίνου. Ὑπῆρξεν ἀρχιδιάκονος τοῦ καθεδρικοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοφίλου. Προσεκλήθη (1873) ἱεροκῆρυξ καὶ Σχολάρχης Ραιδεστοῦ, ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολίτου Ἡρακλείας Παναρέτου (1874) καὶ βοηθός Ἐπίσκοπος αὐτοῦ (1875) ὑπὸ τὸν τίτλον Ναζιανζοῦ καὶ μετὰ τῶν προκρίτων διεφύλαξε τὴν πόλιν Ραιδεστοῦ ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν διελθόντων 45 χιλ. Κιρκασίων, καὶ ὑπεδέχθη τοὺς Ρώσους. Ἀπεστάλη εἰς Ἀδριανούπολιν ὡς ἔξαρχος, ὅτε οἱ βοῦνγαροὶ ἔσυραν ἀπὸ τοὺς πόδας τὸν Ἀδριανουπόλεως Διονύσιον. Ἐξελέγη (1879) Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος, εἰς τὰ 1884 Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, καὶ 1889 Μητροπολίτης Ἰωαννίνων, προφυλάξας τὰ Ἰωάννινα μετὰ τῶν Γενικῶν Προξένων κατὰ τὸν πόλεμον 1897, ὁπότε ἐτιμήθη παρὰ τοῦ ἀντιβασιλεύοντος διαδόχου Κωνσταντίνου διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ παρασήμου τῶν Ἀναπέρων Ταξιάρχων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, συγχρόνως δὲ ἔλαβε καὶ παρὰ τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ρωσσίας τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Ἀγίας Ἄννης, παρὰ δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σανιήλου. Προσεκλήθη συνοδικός ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν Νεοφύτου, Κωνσταντίνου καὶ Ἰωακείμ Γ' καὶ ἐγένετο Πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, ὁπότε ἔλαβε καὶ τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Σερβίας Ἀγίου Σάββα. Ἐξελέγη 1902 Μητροπολίτης Ἡρακλείας καὶ Ραιδεστοῦ ὅτε ἔλαβε καὶ παρὰ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, παραδώσας εἰς τὴν Οὐγγρικήν Ἀντιπροσωπείαν τὰ ὅσα τῆς ἀκολουθείας τοῦ Πρίγκηπος τῆς Τρανσυλβανίας Ρακότση. Τυχάνει

ἐπίσημῳ τετιμημένος δι' ἀναπέρου Τουρκικοῦ παρασήμου Μετζηδιέ ὡς καί
 Περσικοῦ τοιούτου. Ἐν Ραιδεστῷ μετὰ πολυώδινον μαρτυρικόν βίον εἰ-
 δεν ἀπελευνομένους τοὺς πλείστους χριστιανοῦς Θράκης, τῆς ἐπαρχίας
 Ἡρακλείας, Βιζύης, 40 ἐκκλησιῶν; Διδυμοτείχου, Ἀδριανουπόλεως καί
 Τυρολόης. Συνειργάσθη μετὰ τῶν ὁμογενῶν, Ἀρμενίων, Τούρκων καί Ἰ-
 ουδαίων, ὅπως μὴ πάθῃ ἡ Ραιδεστός καί ἡξιώθῃ; νά ὑποδεχθῇ τῇ 7ῇ Ἰ-
 ουλίου 1920 τὸν Ἐλευθερωτὴν Ἑλληνικόν στρατὸν τῆς στρατιᾶς Σμύρνης
 καί αὐθημερόν τὴν Α.Μ. τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον. Ἐν Ραιδεστῷ κατέθη-
 κε τὸν θεμέλιον (1873) τοῦ κτιρίου Θρακικοῦ φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλό-
 γου, τὸν θεμέλιον τοῦ Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου τὰ "Θεοδώρεια" τοῦ
 Κεντρικοῦ Ἀρρεναγωγείου "Γεωργιάδιον" τοῦ νηπιαγωγείου Κουρνάλειος
 "Γεωργιάδειον" καί τῆς μεγάλης Κοινοτικῆς ἀποθήκης ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ
 τῆς πόλεως. Ἠγόρασε καί ἐπεσκέυασε τὴν οἰκίαν Γιάγκου, ἐδώρησεν ταύ-
 τὴν ὡς Μητρόπολιν εἰς τὴν Κοινότητα Ραιδεστοῦ ἐπὶ τῷ ὄρφ νά δίδῃ ὁ
 κατὰ καιροὺς Ἡρακλείας εἰς τὰ σχολεῖα 35 λίρας χρυσᾶς. Διάπάντα δέ
 ταῦτα ἡ Κοινότης Ραιδεστοῦ ἀναγράφει ἐν τῷ ἐπισήμῳ αὐτῆς κώδικι
 "τὴν Α.Σ. τὸν Μητροπολίτην Γέροντα Ἁγίου Ἡρακλείας καί Ραιδεστοῦ
 Κύριον Κον Γρηγόριον Καλλίδην, διὰ τε τὴν δωρεάν τοῦ Μητροπολιτικοῦ
 οἰκήματος καί δι' ὅλας τὰς ἐνεργείας καί προσπάθειας, ἃς μετὰ πατρι-
 κῆς στοργῆς κατέβαλεν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν τριῶν καλλιμαρμάρων
 Σχολικῶν κτιρίων τῆς Κοινοτικῆς, Μέγαν Εὐεργέτην καί ἀναστηλώνει
 τὴν εἰκόνα αὐτοῦ μετὰ τῶν μεγάλων Εὐεργετῶν". Τὰς δέ λοιπὰς οἰκο-
 νομίας αὐτοῦ κατέθηκεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, πρὸς συντήρησιν
 τοῦ μισθοῦ τοῦ δημοδιδασκάλου τῆς πατρίδος αὐτοῦ Κουμβάου, ἡ ὁποία
 ὠνόμασε τὴν δημοτικὴν αὐτῆς σχολὴν "Καλλίδειον". Συνέδραμεν τὴν οἰ-
 κογένειαν του καί ἐξεπαύδευσεν ἐκτός ἄλλων ἐν Χάλκῃ τὸν ἀνεψιόν αὐ-
 τοῦ βοηθόν ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ Ἰωάννην Τζαννέτην, τὸν ἀνεψιόν του
 ἱατρὸν Ἀγγελὸν Καλλίδην εἰς Ἀθήνας καί Παρισίους, καί ἕτερον συγγε-
 νῇ δικηγόρον εἰς Ἀθήνας.

Εἶναι μέλος πάσης ἐκλογικῆς Πατριαρχικῆς Συνελεύσεως καί ἐγ-
 χειρίζει εἰς τὸν νέον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην τὴν Πατριαρχικὴν ράβ-
 (2 αὐτοῦ)

δον, καθ' ὅσον τό Βυζάντιον ἦτο Ἐπισκοπή τῆς Μητροπόλεως Ἡρακλείας (Βισάνθης).

Ἐπῆρξεν πρῶτον μέλος τῆς Θρακικῆς Ἐπιτροπῆς Ὁρθοδόξων, Μουσουλμάνων, Ἀμενίων, καί Ἰσραηλιτῶν ὑποβαλόντων εὐγνωμοσύνην εἰς τόν βασιλέα Ἀλέξανδρον καί τήν Κυβέρνησιν Βενιζέλου καί ἔλαβε μέρος εἰς τήν ἑορτήν τῶν Ἑθνικῶν ἐπινικείων. Τό δεύτερον μετέβη εἰς Ἀθήνας μετά τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν καί ἀντιπροσώπων Θράκης, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως Ἀωνσταντίνου. Περιῆλθε τήν Θεσσαλίαν καί Μακεδονίαν ἐνθαρρύνων τήν ἐπάνοδον καί ἐπιστατῶν εἰς τήν ἐπιστροφὴν τῶν προσφύγων ἐπαρχιωτῶν ἐν συνεννόσει μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως καί ἀκούραστος μέχρι σήμερον παρ' ὅλην τήν γεροντικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν παραμένει εἰς τήν θρακικὴν ἑπαλξιν ἐργαζόμενος, διὰ τήν πνευματικὴν τοῦ ποιμνίου του κατάρτισιν καί συναπολαύων τῆς δωρηθείσης τῇ Θράκῃ ἐλευθερίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ